

родвание и распространение на известно литературно, техническо или художественно произведение, извършва издателски договоръ.

Чл. 433. Авторът е длъженъ да прѣдаде на издателя обѣщаното произведение въ уговореното качество и врѣме.

Ако авторът по своя собственна вина не испѣлни това задължение, издателъ има избирателно право да иска или испѣлнението на договора и заплащанието на происходящитѣ отъ закъснѣването врѣди и загуби, или обезщетение за неиспѣлнение, или пъкъ може да се отмѣтне, като счита договора за нестанжълъ.

Чл. 434. До тогава, до когато прѣдаденитѣ на издателя за продаване екземпляри отъ произведението, възпроизвеждането на което е отстѫпено, още не сѫ распродадени, авторът не може да прави съ произведенето си такива распореждания, които сѫ въ врѣда на издателя; въ особенность нѣма право да издаде отново или да отстѫпи другому за издаване сѫщото произведение или частъ отъ него, или да издаде това си произведение заедно съ другите си съчинения, или пъкъ да го прѣдаде за обнародването въ нѣкое списание.

Авторът, който доставя отдѣлни трудове за нѣкоя сбирка, може да ги обнародва или особно, или въ всичките си произведения, но подъ условие, че тѣзи отдѣлни трудове въ формата, въ която се явяватъ, като частъ отъ сбирката, да не съставляватъ самостоятеленъ прѣдметъ на книжна търговия или на търговия съ прѣдмети на изкуството.

Нѣ-дребни трудове, които се публикуватъ въ вѣстникъ или периодическо списание, щомъ бѫдѫтъ напечатани, оставатъ собственность на автора.